

Notulen ledenvergadering LOPOR d.d. 10 juni 2017

Locatie: Hampshire hotel, Radesingel 50 te Groningen

Genodigd:

Leden van de vereniging LOPOR, overige pleegouderraden

[Kinderombudsman](#) Margrite Kalverboer, Titia Struiving ([Stichting Pleegwijzer](#))

Aanwezig:

Vanuit de pleegouderraden:

Albert Elzinga (bestuursvoorzitter LOPOR), Angelina Peters (secretaris LOPOR/POR Combinatie Jeugdzorg), Ed Smith (POR Elker), Frans Louwen (bestuurslid LOPOR/ POR Juzt, Gertjan Bakker (POR Timon), Annette Blaauw (POR Yorneo), Hendrik van Beek (POR Timon), Henriette Post (bestuurslid LOPOR/POR Vitree), Leo Lancker (POR Youké) Lenie Manusiwa (POR Youké), Karin Gruyters (penningmeester LOPOR, POR Xonar)

Gasten: Margrite Kalverboer (Kinderombudsman), Titia Struiving (Stichting Pleegwijzer)

Afwezig met kennisgeving:

POR Flexus Jeugdplein, POR Juvent, POR Horizon, POR Oosterpoort, POR Spirit, POR Trias

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen welkom.

2. Mededelingen en presentie

- Afmeldingen: POR Flexus Jeugdplein, POR Juvent, POR Horizon, POR Oosterpoort, POR Spirit en POR Trias. Twee pleegouderraden hebben aangegeven de afstand tot Groningen te groot te vinden.
- Opgemerkt wordt vanuit de vergadering dat de datum van de bijeenkomst wat laat kenbaar is gemaakt, waarop het bestuur aangeeft dat de datum van de bijeenkomst pas 5 mei – vijf weken van tevoren – bekend gemaakt kon worden omdat de definitieve bevestiging van de Kinderombudsman moest worden afgewacht.

3. Vaststelling verslag LOPOR-dag 11 maart 2017

- Er zijn geen opmerkingen, het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.
- Er zijn geen vragen naar aanleiding van de notulen.

4. Evaluatie totstandkoming Actieplan Pleegzorg

Ondanks de toezeggingen dat bij de totstandkoming van het Actieplan Pleegzorg samengewerkt zou worden met het veld en verzoeken vanuit het LOPOR-bestuur om betrokken te worden bij de gesprekken is de LOPOR niet de gelegenheid geboden aan de gesprekken hierover deel te nemen. Het bestuur geeft aan dit te betreuren, temeer daar het initiatief voor het plan voortkwam uit het bezoek van Mona Keijzer aan de LOPOR-dag. Besproken wordt dat de LOPOR minder dan een week de tijd heeft gehad te reageren op het definitieve concept van het Actieplan Pleegzorg zoals dat naar de Tweede Kamer zou worden gezonden. Dat vond het bestuur niet reëel. Uiteindelijk is een reactie eerst binnen het bestuur afgestemd en vervolgens in overleg met VWS alsnog buiten de gestelde termijn ingediend. Voor afstemming met de leden was verder geen ruimte.

Albert Elzinga geeft aan dat het bestuur er wel om heeft verzocht te vermelden dat het Actieplan tot stand is gekomen in samenwerking met onder andere de LOPOR, dit om de naamsbekendheid van de

LOPOR binnen de politiek te vergroten. In het oorspronkelijke definitieve concept stond alleen de NVP vermeld. Nu staan LOPOR en SBPN ook vermeld.

Reacties vanuit de vergadering:

- Bij ministeries geldt vaak een reactietermijn van 6 tot 8 weken. Een reactietermijn van een week is onbehoorlijk. Dit zou krachtig duidelijk gemaakt moeten worden bij de Tweede Kamer. Dit is een soort schijndemocratie waarbij het veld buitenspel wordt gezet. Leo waarschuwt ervoor dat overheden soms de naam van gesprekspartners aan plannen verbinden waarbij de indruk wordt gewekt dat deze achter de plannen staan, terwijl er geen werkelijke inspraak is geweest.
- Dit plan verandert niets aan de wispelturige manier waarop binnen gemeenten met pleegouders wordt omgegaan. Er moet gestreefd worden naar een plan waardoor pleegouders wat betreft financiering en ondersteuning overal in het land gelijk behandeld worden: met de NVP moet gesproken worden over een snelle en adequate aanpak van dit probleem, gaat de NVP hierin niet mee dan moet de LOPOR zelfstandig actie ondernemen. De overheid moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Het moet niet zo zijn dat de zorg en de problematiek van kinderen waar de overheid verantwoordelijkheid over heeft bij vrijwillige pleegouders wordt neergelegd.
- Het actieplan is te weinig concreet, te bureaucratisch en biedt overheden te veel ruimte om op eigen wijze invulling aan de uitvoering te geven. Onvoldoende pleegouders zijn betrokken. Wel biedt het een kapstok om verder te praten.
- Een aantal belangrijke punten die naar voren zijn gekomen tijdens de dag met Mona Keijzer zijn terug te vinden in het Actieplan, waaronder een aantal zaken die alsnog zijn toegevoegd op basis van de last minute reactie van het bestuur. Het bestuur benoemt de rechtspositie van pleegouders, een collectieve verzekering voor pleegkinderen, het aan de voorkant betrekken van pleegouders bij belangrijke beslissingen die over hun pleegkinderen genomen worden, het serieus nemen van pleegouders en meer eenduidigheid van beleid en vergoedingen. Daarmee vormt het plan een goed aanknopingspunt om te pleiten voor verandering van wetgeving. Andere punten, zoals de 18+ problematiek, ontbreken nog of zijn onvoldoende geconcretiseerd.

Conclusie:

De wijze van totstandkoming van het Actieplan Pleegzorg en de samenwerking tussen de betrokken partijen zijn voor verbetering vatbaar. Pleegouderorganisaties moeten beter betrokken worden. Eén belangenorganisatie moet door de overheden niet gezien worden als woordvoerder voor allen. Hiertoe moet gewekt worden aan de naamsbekendheid van de LOPOR in politiek Den Haag. Bovendien moeten pleegouderorganisaties elkaar binnenboord trekken bij gesprekken met beleidsmakers. Per keer moet worden bekeken of gekozen wordt voor een lobbymatige of meer activistische aanpak, voor samenwerking met NVP en SBPN of voor een zelfstandige benadering van betrokken partijen. Wat betreft het Actieplan is door het bestuur gekozen voor een sterke inhoudelijke bijdrage vanuit de LOPOR.

Het bestuur zal de input vanuit de ledenbijeenkomst 16 juni meenemen in het gesprek met NVP en SBPN waarin zowel het Actieplan als de aanstaande evaluatie van de wetgeving inzake de verbetering rechtspositie pleegouders besproken zullen worden. Ook zal met NVP en SBPN besproken worden hoe de lokale partijen benaderd kunnen worden, met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Het bestuur zal naar de NVP aangeven dat de LOPOR zich naar de landelijke politiek ook zelfstandig wil profileren.

Vanuit de LOPOR wordt een brief gestuurd naar de Kamerfracties met een reactie op het Actieplan en de wijze waarop dit tot stand is gekomen. Hierin wordt ook nog kort aangegeven welke zaken volgens de

LOPOR erg belangrijk zijn voor pleegouders en welke punten in het plan niet of onvoldoende aan bod komen. In de brief wordt aangegeven dat de LOPOR graag een uitnodiging ontvangt om deze zaken verder toe te lichten.

5. Gesprek met de Kinderombudsman [M.E. \(Margrite\) Kalverboer](#)

Albert heet Kinderombudsman Margrite Kalverboer welkom en vat kort het gesprek over het Actieplan Pleegzorg samen om een indruk te geven van een aantal knelpunten binnen het huidige beleid rondom pleegzorg.

Introductie

Er volgt een voorstelronde.

Margrite Kalverboer vertelt dat ze orthopedagogiek studeerde en later rechten. Na haar studie orthopedagogiek in Groningen heeft ze, inmiddels zo'n 30 jaar geleden, gewerkt bij de voorloper van de Groningse pleegzorgorganisatie Elker, de Centrale voor Pleegzorg. Hier werkte ze onder andere als matcher en verzorgde opleidingen (stapcursussen) voor pleegouders, die in die tijd net waren opgestart. Begeleiding van gezinnen werd in die tijd gedaan door de gezinsvoogdij-instelling, maar "we kregen wel veel terug van pleegouders over zaken die misschien nu nog wel spelen". De problemen die bestaan in het spanningsveld tussen biologische ouders en pleegouders herinnert ze zich ook uit die tijd: "dit is misschien wel inherent aan pleegzorg, omdat het razend ingewikkeld is. Enerzijds wil en moet je biologische ouders in positie houden, anderzijds zijn kinderen niet voor niets uit huis geplaatst". Margrite Kalverboer is gepromoveerd op onderzoek naar rapportages van de Raad voor de Kinderbescherming over zeer ernstige opvoedings- en verzorgingsproblematiek. Zij werkte in een justitiële jeugdinrichting met kinderen die delicten hadden gepleegd maar ook met kinderen die hier vanuit bescherming verbleven: "Die zaten bij elkaar. Soms waren dit kinderen die vanuit een pleeggezin kwamen maar waarbij de problematiek dusdanig was dat zij toch uitgeplaatst werden".

Het instituut Kinderombudsman

Over haar huidige werkzaamheden als Kinderombudsman: Binnen het instituut Kinderombudsman zijn twee afdelingen, een afdeling beleid en een afdeling ombudswerk. Binnen de afdeling ombudswerk komen de klachten binnen van kinderen, ouders en ook van pleegouders. Klachten over het functioneren van organisaties waar de Kinderombudsman vanuit kinderrechtenperspectief toezicht op houdt. "Recent heb ik een klacht afgehandeld en gegrond verklaard die ging over een kind dat in crisis is opgenomen in een pleeggezin maar waarvan de pleegouders op een gegeven moment aangaven wel langdurig voor het kind te willen zorgen. Hierbij ontstond gedoe tussen de verschillende organisaties waarbij het tot een voorgenomen uithuisplaatsing kwam. Deze is niet door de rechter geaccepteerd maar uiteindelijk is het kind (van 3) toch na twee jaar uit dit tijdelijke gezin gegaan."

Margrite Kalverboer: Vanuit pleegouders komen er bij de Kinderombudsman regelmatig klachten binnen, onder andere over vergoedingen. Als een klacht binnenkomt wordt eerst gekeken of dit een klacht is voor de Kinderombudsman, is dit het geval dan wordt er onderzoek gedaan. "Wanneer meerdere klachten binnenkomen die dezelfde richting uitgaan en we denken dat hier een groter, structureel probleem aan ten grondslag ligt dan worden de klachten gebundeld en kan besloten worden hier een groter onderzoek naar te doen."

De Kinderombudsman behandelt als het om individuele klachten gaat alleen 'tweedelijnsklachten'. Eerst moeten de klachtenprocedures bij de instelling doorlopen zijn. De vergadering geeft Margrite Kalverboer hierin mee dat pleegouders het niet altijd aandurven een klacht in te dienen om de relatie met de pleegzorgvoorziening niet op het spel te zetten.

Naast de behandeling van individuele klachten kan de Kinderombudsman ook zelf besluiten onderzoek in te stellen naar aanleiding van signalen die het instituut bereiken. Margrite Kalverboer geeft aan dat ze graag vanuit de LOPOR wil horen wat er op dit moment speelt: Wat zijn de belangrijkste knelpunten na de transitie/transformatie? Waar hebben pleegouders in het dagelijks leven mee te maken? Wat hebben pleegouders nodig, wat hebben kinderen nodig? "Zo kijken we ook altijd naar klachten. Het kan zijn dat klachten niet in behandeling worden genomen omdat we tot de conclusie komen dat het om een probleem van de pleegouder gaat, dan verwijzen we - als dit kan - door naar de Nationale Ombudsman. Wij herleiden altijd tot: wat betekent dit voor het kind, wordt hier een recht van het kind geschonden".

Knelpunten vanuit de LOPOR

Oplopen wachtlijsten

De wachtlijsten voor jeugdhulp waren al te lang voor de transitie maar zijn sindsdien extreem aan het oplopen. Daarnaast zijn er grote verschillen in kwaliteit en snelheid van hulpverlening tussen gemeenten, waar voorheen, toen alles via de provincies liep, nog enige vorm van eenduidigheid bestond. Teveel hangt af van de mondigheid van de pleegouder. Stelt een pleegouder zich hard op en schuwt hij of zij de juridische strijd en de media niet dan wordt soms meer bereikt, maar pleegkinderen willen die aandacht niet. Dat dilemma heeft een pleegouder.

Oorzaken van de wachtlijsten die ter sprake komen:

- Onvoldoende deskundigheid binnen wijkteams waardoor verkeerde hulp wordt ingezet.
- Instellingen zijn gesloten waardoor de zwaarte van de problematiek van kinderen in pleeggezinnen vergroot.
- Er zijn wijkteams die zeer veel (GGZ) hulpverlening inzetten op kinderen met in verhouding lichtere geestelijke problematiek of gedragsproblemen waardoor de wachtlijsten oplopen tot meer dan een jaar: "Alsof je een heel medisch team inzet bij een kind met een griepje"

Casussen:

- *Een pleeggezin moest twee jaar wachten op hulp voor een jongen die als gevolg van een hersenbeschadiging geen controle heeft over zijn krachten. "Iedere keer dat er wat gebeurt stort de jongen in en gaat er wat kapot, zonder dat hij dit wil, daar heeft hij geen controle over. Dit soort kinderen krijgt de rekening als het moet worden doorgeplaatst. Het zijn kinderen met een rugzak en omdat wachtlijsten oplopen gaan heel veel dingen fout." Voor het pleeggezin is de niet te verhalen schade als gevolg van vernielingen inmiddels opgelopen tot boven de 5000 euro. "We halen onze spullen tegenwoordig bij de kringloop omdat we weten dat ze weer kapot kunnen gaan en vervangen moeten worden. Daar zou ook iets aan gedaan moeten worden, het is toch belachelijk dat je als vrijwilliger geld mee moet brengen om vrijwilliger te zijn."*
- *Twee broers met hechtingsproblematiek komen in een zesde pleeggezin, de hulpverlening is na anderhalf jaar nog niet gestart, ondertussen is een van de twee doorgeplaatst naar een zevende gezin omdat de jongen nu een-op-een begeleiding nodig heeft.*

- *Verskil in snelheid hulpverlening, een pleegouder die 8 pleegkinderen opving in vier jaar tijd heeft ervaren dat een kind van asielzoekers - die net in Nederland waren - dat via Nidos bij haar is geplaatst direct hulp kreeg terwijl de andere kinderen gemiddeld 9 maanden moesten wachten. "Ieder kind heeft recht op dezelfde hulp". Bij de vergadering roept dit de vraag op hoe dit kan, zijn de voogden die via Nidos worden aangesteld beter, ligt er iets anders aan ten grondslag?*
- *Een kind moet ondanks drie zelfmoordpogingen en een indicatie voor directe behandeling nog maanden in het pleeggezin wachten op hulp: "Het is een ongelofelijke belasting voor pleegouders, wat die moeten meemaken, ik heb het zelf ook meegemaakt, je doet geen oog meer dicht."*

Kosten/school

Vanuit de vergadering wordt aangegeven dat veel te weinig gebeurt met [de Handreiking Pleegvergoeding](#) (2015), die gemeenten richtlijnen biedt voor de vergoeding van bijzondere kosten.

Casussen vanuit de pleegouderraden:

- *Een crisisgezin vangt drie pubers op. De eerste dag moeten medicijnen opgehaald worden bij de apotheek en moet de pleegouder 120 euro afrekenen, anders krijgt zij ze niet mee. De kinderen komen binnen zonder ID, zonder fiets, zonder kleren. De eerste vier weken kunnen de kinderen niet naar school omdat het vervoer niet is geregeld. Tegen de pleegouder zegt de instelling: "ga maar een spelletje met ze doen". De pleegouder moet vier weken onbetaald verlof nemen en geeft de eerste week 1000 euro uit aan de meest noodzakelijke dingen voor de drie. De pleegzorgwerker adviseert te stoppen met geld uitgeven omdat niet duidelijk is of ze de kosten vergoed zal krijgen. Van de gezinsvoogd mag een van de drie die met een beugel binnenkomt maar al een jaar niet naar de tandarts is geweest niet naar de tandarts omdat niet duidelijk is wie de kosten betaalt. De pleegouder die zelf altijd in de jeugdzorg heeft gewerkt geeft aan dat ze nu begrijpt waarom pleegouders afhaken: "ik heb het gevoel dat de kinderen bij mij zijn gedumpt en we het verder zelf maar moeten uitzoeken".*
- *Twee kinderen, 1 ½ en 5 jaar, worden in een pleeggezin geplaatst. Het kindje van 1 ½ dat nog erg weinig kan mag na een week naar het eigen medisch kinderdagverblijf. Het kind van 5 moet drie-en-een-halve week wachten voor het terug mag naar school. Er was veel verwarring over naar welke school het kind zou moeten en wie het vervoer moest betalen. De pleegouder ontvangt uiteindelijk de rekening voor het vervoer naar school, maar stuurt deze rekening door naar de instelling.*

Opmerkingen vanuit de vergadering: "Dit is schering en inslag". "Dit straalt af op de hele pleegzorg, pleegouders hebben het al erg druk, die moeten er al heel veel extra bij doen, hierdoor kunnen pleegouders afhaken. Het heeft direct consequenties voor de kinderen, er komen nieuwe pleegkinderen aan, die moeten ook weer een plekje hebben." "Eigen kinderen zeggen: we krijgen voorlopig toch geen nieuwe plaatsing, alweer dat gezeur. En dat is niet omdat de kinderen niet welkom zijn." "Het levert zoveel stress op." "Er zijn ook goede voorbeelden het kan anders. Dat maakt dat je het volhoudt "Je ziet het verdriet en de pijn in het hart van die kinderen en je gunt ze een gelukkig leven."

Eigen kinderen

Margrite Kalverboer geeft aan dat ze hoort zeggen dat het voor de eigen biologische kinderen soms moeilijk is als hun ouders pleegouders zijn. Vanuit aanwezige POR-leden wordt aangegeven dat eigen kinderen het soms, als ze ouder zijn, ervaren als een meerwaarde, een levenservaring waarvan ze veel geleerd hebben. Maar het komt ook voor dat eigen kinderen, of andere pleegkinderen in een gezin ondersneeuwen als gevolg van het gedrag van een pleegkind. Niet alle kinderen zijn even mondig. Eigen kinderen zien wel de zwaarte, soms ook financieel wanneer een pleegkind veel kosten met zich mee brengt die niet worden vergoed. “We gaan dit jaar niet op vakantie.” “Als kinderen dagelijks te maken hebben met het gevecht dat je moet voeren om dingen geregeld te krijgen dan zeggen ze na afsluiting van zo’n hobbelige plaatsing: “even niet.” “Eigen kinderen hebben ook moeite met terugplaatsingen van pleegbroers- en zussen naar het biologisch gezin, als ze horen dat het niet goed gaat, terwijl een kind in je gezin juist is opgebloeid.”

Titia Struiving (Stichting Pleegwijzer) geeft aan dat haar stichting activiteiten organiseert speciaal voor eigen kinderen uit pleeggezinnen.

Margrite Kalverboer: men moet zich realiseren dat pleegouders met een verzwaarde opvoeding te maken hebben. Dan moeten de voorwaarden zo zijn dat je die extra inspanning ook kunt dragen. De randvoorwaarden moeten zo zijn dat je daar je energie in kunt steken.

Terugplaatsing biologisch gezin

Als een pleegkind terug gaat naar het biologische gezin of wordt doorgeplaatst naar een ander pleeggezin en dit loopt mis wordt lang niet altijd bekeken of een kind terug kan naar het pleeggezin waar het eerder heeft gewoond, zo is binnen verschillende pleegouderraden gesignaleerd. De Ombudsman stelt dat het belangrijk is deze mogelijkheid eerst te onderzoeken, met het oog op continuïteit en stabiliteit waar kinderen recht op hebben.

Wat betreft het al dan niet terugplaatsen naar het biologisch gezin heb je te maken met botsende rechten, aldus Margrite Kalverboer. Een kind heeft recht om bij de eigen ouders op te groeien en als dit niet kan wordt een ander gezin gezocht. Al dan niet terugplaatsen zal altijd een dilemma blijven.

Verlengde pleegzorg

De Ombudsman wil weten hoe binnen de LOPOR wordt gedacht over verlengde zorg: lopen pleegouders er ook tegenaan dat zorg stopt bij 18? Vanuit de pleegouderraden wordt aangegeven dat 18 een volstrekt onnatuurlijke grens is, voor eigen kinderen al, laat staan voor pleegkinderen met een rugzak. Kinderen blijven al langer thuis wonen, als gevolg van het leenstelsel, en ook is het voor werkende jongeren vaak niet mogelijk zelfstandig te gaan wonen. De LOPOR pleit er al langer voor dat pleegzorg tot 23 de regel moet zijn, niet de uitzondering. Het bestuur geeft aan het te betreuren dat dit punt niet is meegenomen in het Actieplan Pleegzorg, ondanks een verzoek hiertoe vanuit de LOPOR.

Annette Blaauw (POR Yorneo) heeft binnen haar pleegzorgorganisatie signalen opgevangen dat de grens van 18 jaar ook voor pleeggrootouders een groot probleem is: zij hebben vaak AOW, soms met een klein pensioentje maar schamen zich om hulp te vragen, omdat de ouder van hun pleegkind hun eigen kind is. De voorzitter verwijst naar de belangenorganisatie voor pleeggrootouders –De Stichting Belangenbehartiging Pleeggrootouders Nederland (“SBPN”), die zeer actief is op dit gebied. Een bijkomend probleem voor oudere pleegouders dat wordt benoemd is de korting op de AOW voor alleenstaande pleegouders met inwonende meerderjarige pleegkinderen. Door andere regelgeving is deze korting echter van de baan.

Een casus van een POR-lid:

Een jongen van 16, licht verstandelijk gehandicapt, misbruikt, mishandeld en mensenschuw komt in een pleeggezin. Pleegouder is er twee jaar intens mee bezig, sleept hem door het examen, zoekt samen met de jongen een vervolgopleiding die aansluit bij wat hij kan. Hij deed het goed op de opleiding, na het eerste jaar mocht hij van niveau 2 naar niveau 3. Inmiddels was hij 18 geworden. De jongen verhuist naar een begeleid wonen traject, met de bedoeling dat pleegvader hem zou blijven begeleiden. De instantie zegt dat dit niet nodig is omdat ze de begeleiding zelf kunnen bieden. Na een half jaar is de jongen van school gestuurd, zijn opleiding is beëindigd, hij heeft wel werk bij een eerdere stageplek, maar is verder terug bij af, weer mensenschuw, leeft op zijn eigen eiland. Pleegvader: "Als we nog twee of drie jaar verder hadden mogen gaan had hij misschien zijn diploma gehaald, had beter in zijn vel gezeten en was misschien beter in staat geweest communicatief met mensen om te gaan."

Opmerkingen vanuit de vergadering:

- Timon is een samenwerking gestart met stichting De Hoop om kwetsbare tieners te begeleiden zodat ze niet meer beïnvloed worden door verkeerde figuren en volwassenen kunnen worden in een veilige omgeving. Het project start in Dordrecht. (Gertjan Bakker geeft aan dat hij gaat meewerken aan dit project en daarom zal stoppen bij POR Timon en LOPOR.)
- Kunnen pleegzorgorganisaties op dit vlak niet meer actie ondernemen? POR Combinatie Jeugdzorg is met de organisatie in gesprek hierover. Er wordt voor gepleit pleegkinderen al vanaf hun 16^e extra te gaan bezoeken en voor te bereiden op wat er op hen af komt als ze 18 worden. Er waren signalen van pleegkinderen die helemaal niets hadden gehoord vanuit de organisatie toen ze 18 werden, aldus Angeline Peeters. Margrite Kalverboer: ik begrijp dit wel, aan de andere kant ga je met je biologische kinderen ook niet op hun 16^e hierover in gesprek, het kan voor pleegkinderen weer extra spanning en onzekerheid opleveren. Angelina: het gaat er ook niet zozeer om kinderen voor te bereiden op het leven buiten het pleeggezin, maar eerder om dossier op te bouwen zodat je naar gemeenten toe sterker in je schoenen staat wanneer verlenging wordt aangevraagd.
- Gertjan Bakker: het is voor gemeenten ook nog eens veel goedkoper om kinderen langer in een pleeggezin te laten verblijven.
- Karin Gruyters: het belang van verlengde pleegzorg is in Zuid-Limburg wel al goed doorgedrongen, maar we zijn hierover als POR al voor de transitie in gesprek gegaan met gemeenten.
- Albert Elzinga: verlengde pleegzorg is het belangrijkste punt dat we zullen meenemen in de brief naar de Tweede Kamer naar aanleiding van het Actieplan.

Selectie aan de poort

Gesignaleerd wordt dat het voor pleegkinderen soms moeilijker is een school te vinden omdat scholen vrezende problematiek niet aan te kunnen. Kinderen komen hierdoor soms op een lager onderwijsniveau terecht dan ze aankunnen. Scholen durven het risico niet te nemen. Daarnaast krijgen scholen die goed bekend staan, bijvoorbeeld door het label "Excellente school" vaak een grotere toestroom van zwakke leerlingen dan zij aankunnen.

Tekort pleegouders

Angelina Peters meldt dat er binnen Combinatie jeugdzorg sprake is van een tekort aan gekwalificeerde pleegouders waardoor beslissingen genomen moeten worden die niet altijd het beste zijn voor een pleegkind. Een grote drempel voor pleegouders wordt gevormd door de kosten van de kinderopvang. Angelina: het zou goed zijn wanneer landelijk wordt geregeld dat pleegouders de minimale eigen bijdrage of zelfs geen eigen bijdrage zouden moeten betalen voor kinderopvang. De vrije dagen die pleegouders moeten opnemen voor gesprekken met hulpverleners en die van hun vakantiedagen afgaan vormen ook een drempel. Om nieuwe pleegouders te kunnen werven is het belangrijk dat hier een oplossing voor komt.

Grens aantal pleegkinderen per gezin

Discussie is er binnen de vergadering of er een harde grens moet zijn wat betreft het maximale aantal pleegkinderen per gezin – doorgaans 3 - of dat per gezin bekeken moet worden of het verantwoord is meer kinderen te plaatsen. Een aantal POR-leden vindt dat bij meer dan drie kinderen professionalisering en bijbehorende diploma's verwacht mogen worden (zoals binnen de gezinshuizen). Anderen geven aan geen harde grens te willen stellen maar pleiten ervoor een gezin in voorkomende gevallen extra te screenen. De vraag wordt opgeworpen of je ook moet kijken naar het aantal eigen kinderen in het pleeggezin.

Annette Blaauw merkt op dat het vreemd is dat je een diploma nodig hebt als je op je buurkinderen wilt gaan passen terwijl je zonder diploma 24 uur per dag pleegouder kunt zijn.

Woonplaatsbeginsel

Henriette Post wijst op het probleem van het woonplaatsbeginsel dat tot gevolg heeft dat pleegouders in haar gemeente, Urk, waar relatief veel pleeggezinnen wonen, geen nieuwe plaatsing krijgen terwijl de werving van pleeggezinnen in naburige gemeenten moeizaam verloopt. Kleine gemeenten met veel pleeggezinnen komen voor hoge kosten te staan. Als bestandpleegouders jaren geen plaatsing krijgen kunnen zij gaan afhaken. Karin Gruyters: Er wordt aan gewerkt om de gemeente waar een kind in eerste instantie vandaan komt verantwoordelijk te maken voor de kosten; dus niet meer standaard de gemeente waar het pleeggezin woont. Het bestuur heeft hier in een eerder stadium ook al overleg over gehad met de VNG.

Concurrentie

Vanuit een aantal pleegouderraden komen signalen dat pleegzorgorganisaties het liefste kinderen bij eigen pleegouders plaatsen, ook wanneer er een betere match is met een gezin van een andere organisatie. Vrees is dat de meer commerciële rol die pleegzorgvoorzieningen sinds de transitie toebedeeld kregen hier ook debet aan is. Er zijn ook voorbeelden van pleegzorginstellingen die goed samenwerken op dit vlak.

Gesteld wordt dat commercie buiten de jeugdhulp gehouden zou moeten worden. Kwaliteit moet leidend zijn. Het feit dat er in het Actieplan Pleegzorg wordt benoemd dat pleegzorg kostendekkend moet zijn is niet voldoende, klinkt het vanuit de vergadering. Kostendekkend is namelijk een ruim begrip. Dan nog kan er gesneden worden in innovaties en opleidingen. De Kinderombudsman merkt op dat zij in het laatste jeugdhulprapport heeft aangegeven dat er binnen de Jeugdzorg onvoldoende geld is voor innovatie en scholing.

Andere opmerkingen:

- Het blijft helaas politieke realiteit dat kosten meegenomen moeten worden in het verhaal.
- Het probleem zou voor een deel zijn opgelost wanneer gemeenten niet meer verplicht zijn om aan de aanbestedingsregels te voldoen als het om jeugdzorg gaat.
- Het is zonde is dat bij veel gemeenten zorgbudget is blijven liggen dat nu naar de algemene reserves gaat, terwijl pleegouders hun kosten niet vergoed krijgen.

Begeleid kamer bewonen

Leo Lancker vraagt aandacht voor de begeleiding van jongeren die gezamenlijk in appartementen wonen voor begeleid kamer bewonen. Hij heeft gesignaleerd dat met name de veiligheid van de jongeren niet altijd voldoende is gewaarborgd. Jongeren voelen zich soms niet veilig door het gedrag van (vrienden van) huisgenoten. Ook vraagt hij zich af of er niet meer aandacht mag zijn voor hygiëne als jongeren deze kamertraining krijgen en dus ondersteuning nodig hebben.

Wisseling rechters

Een pleegkind waarvan de machtiging uithuisplaatsing steeds met drie maanden wordt verlengd krijgt in twee jaar tijd te maken met 7 verschillende rechters. Voor kinderen is het niet prettig steeds bij een ander hun verhaal te moeten doen. Margrite Kalverboer geeft aan dat ze regelmatig met rechters spreekt en dit punt zal meenemen.

6.Rondvraag

Is de extra dagvergoeding van 3,55 euro die in sommige gevallen wordt toegekend ook met terugwerkende kracht te ontvangen? Dit is niet het geval en geldt vanaf het moment van toekenning.

7.Afsluiting

Albert Elzinga geeft aan blij te zijn dat POR Elker zich als nieuw lid bij de vergadering heeft aangesloten en hoopt de POR ook bij de volgende ledenvergadering in Amersfoort te mogen verwelkomen.

Margrite Kalverboer bedankt iedereen voor de informatie en zegt dat ze gaat bekijken met welke signalen zij iets kan doen. Zij geeft aan altijd open te staan voor signalen vanuit de pleegouderraden/LOPOR. Albert belooft haar een kopie van de brief die naar de Kamerfracties gaat toe te zenden. Ze geeft aan zich zeer betrokken te voelen bij pleegzorg.

Actielijst naar aanleiding van de reguliere LOPOR vergadering van maart 2017 aangevuld met afspraken tijdens de extra LOPOR vergadering van 10 juni 2017:

	Actiepunt	Wie	Wanneer
3.10	Klachtenregeling jeugdzorg Utrecht delen wanneer deze definitief is. Martijn Claus van POR De Rading zoekt uit of deze inmiddels klaar is	Martijn Claus, De Rading	Zsm
4.4	Visiestukken en andere documenten die voor alle pleegouderraden van belang zijn delen via de forumgroep Blijft een punt van aandacht.	allen	doorlopen d
4,5	Mailadressen van aanwezigen die nog geen lid zijn van de forumgroep toevoegen. Blijft staan.	Secretaris	Na iedere LOPOR-dag
5.1	Delen brief POR Youké aan gemeenten via forumgroep. POR Youké niet aanwezig, blijft staan.	POR Youké	Zsm
5.2	Delen informatie buddyproject Jeugdhulp Friesland via forumgroep. POR Jeugdhulp Friesland niet aanwezig, blijft staan	POR Jeugdhulp Friesland	Zsm
0317.1	Voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen wil de LOPOR samen met de NVP bekijken welke punten zij in de lokale verkiezingsprogramma's willen hebben	Bestuur samen met de NVP	2017
0317.2	Overleg plannen met bestuur NVP in verband met de samenwerking	bestuur	16-06-17
0317.3	Ontbrekende bonnetjes 2016 tonen aan kascommissie	penningmeester	
0317.4	Wijzigen statuten	Bestuur	Voor maart 2018
0317.5	Informatie netwerkvonden delen op forum	Gertjan Bakker, POR Timon	
0617.1	Gesprek met NVP en SBPN over de totstandkoming van het Actieplan Pleegzorg, de verbetering rechtspositie pleegouders en de benadering van lokale partijen met oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Relevante punten vanuit de ledenbijeenkomst worden meegenomen.	Bestuur	16 juni 2017
0617.2	Brief naar de Kamerfracties met een reactie op het Actieplan Pleegzorg en de wijze waarop dit tot stand is gekomen. Belangrijkste aandachtspunt: verlengde pleegzorg. De Kinderombudsman krijgt een kopie.	Bestuur	zsm